

[Glistrup]

den, hvordan tingene virkelig er forløbet. Man må nøjes med et tilskåret, stiliseret referat, der måske og måske ikke kan blive offentliggjort.

Derfor er det altså fundamentale retsplejeprincipper både i tamilsagen og andre sager, der står på spil; og så kan det ikke nytte noget, at hr. Kofod-Svendsen siger: Jamen så siger vi, at i denne sag kaster vi den uskyldigt tiltalte hr. Ninn-Hansen for ulvene, hans sag skal for bag lukkede døre, for det er der nu engang truffet beslutning om blandt nogle mennesker – vi har ikke kunnet få oplyst hvem – i en situation, hvor det ikke konvenerer de pågældende, at hr. Ninn-Hansen skal have retsbeskyttelse. Det er urimeligt!

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal blot gentage over for hr. Glistrup: Jeg har ikke ønsket lukkethed – det er ikke mig, der har ønsket lukkethed.

Justitsministeren (Engell):

Først til fru Ebba Strange. Det fremgår af forslaget og af ændringsforslagene, at hovedreglen er retsplejelovens normale regler, og det vil sige, at der sker undersøgelser for åbne døre. Det er jo svært at bedømme, hvad der vil ske i kommende sager, men det er hovedsigtet.

Til hr. Knud Lind kun det, at dette forslag vedrører en generel ændring af retsplejeloven, og jeg føler mig ikke kaldet til at gå ind i en drøftelse af konkrete sager.

Til hr. Glistrup blot, at jeg er fundamentalt uenig med hr. Glistrup i, at en undersøgelsesret har dømmende magt. Det fremgår af hele forslagens udformning, det fremgår klart af de beføjelser, der gives, og de krav, der stilles til en sådan undersøgelsesret, at den ingen reelt dømmende myndighed har.

Og så må jeg igen sige til hr. Glistrup, at der er ikke tale om hemmeligholdelse i den forstand, at den rapport, der kommer ud af en dommerundersøgelse, vil blive hemmeligholdt. Tværtimod har jeg i ændringsforslaget netop præciseret, at der vil ske en offentliggørelse, og det vil sige, at alt, hvad dommeren har indsamlet, alt, hvad der vedrører vidneudsagn, dommerens konklusioner osv., vil blive offentliggjort samlet på én gang. Det er sigtet, medmindre der er helt specielle, helt særlige forhold, der taler derimod. Men hovedreglen vil, når vi

taler om den lukkede undersøgelse, være offentliggørelse af alle oplysninger på én gang.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg beklager, at jeg skal forlænge debatten. Nu spørger jeg så for sidste gang: Den tilside-sættelse af retsplejelovens § 169, som vil finde sted, uden at vedkommende minister eller Folketingets formand får lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om tavshedspligt, vil den ikke også kunne finde sted, selv om undersøgelsen foregår for åbne døre?

Og det andet spørgsmål er: Mener ministeren, det ville være helt forkert at lade en dommer tage stilling til det? Er det begrundelsen for, at det er ministeren, der skal tage stilling til dørlukning, at denne regel figurerer i det her forslag?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er mildest talt overrasket over at høre justitsministerens svar. Justitsministeren sagde, at han ikke følte sig kaldet til at svare på noget fra fortiden. Så kunne jeg tænke mig at spørge justitsministeren: Jamen hvad var justitsministeren så kaldet til, da justitsministeren skrev bemærkningerne på side 6, for de bemærkninger, der står i andet afsnit, kan faktisk kun passe på én eneste ting: et lyssky forlig vedrørende en eventuelt senere kommende dommerundersøgelse om en tamilsag, når man siger:

»Også forhold af almen interesse, der har fundet sted før lovens ikrafttrædelse, vil kunne undersøges efter reglerne i den foreslåede § 21 a. I forbindelse med iværksættelsen af sådanne undersøgelser vil det også i andre situationer end de ovenfor nævnte kunne bestemmes, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre.«

Det vil sige, at her er altså en undtagelsesregel, en klar undtagelsesregel, i forhold til de øvrige bestemmelser. Det er derfor, at den er så skræddersyet til tamilsagen, og det ville jeg meget gerne høre fra ministerens side. Men det er altså sådan noget, som ministeren i fri fantasi bare har plapret ned på papiret for ligesom at skrive et eller andet, for det lyder mystisk, det her.

Vi må have et svar på det. Ellers må ministeren redegøre for, hvilke andre situationer der